

РЕШЕНИЕ

№ 3738

гр. София, 19.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 13 състав, в
публично заседание на 19.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5734** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 203 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), след извършена от съдия – докладчика преценка за допустимост на исковата молба.

С исковата си молба ищецът **Н. Н. ГРИГОРОВА** е предявил иск срещу Националната агенция за приходите, за претърпени имуществени вреди в размер на 32 487, 21 лева и лихви 7 796, 93 лева, в резултат на установени с Ревизионен акт № 20003728/09.05.2007 г. задължения за „Г и Т Т. Н. Н. “. По молба на ищеца Съдът е допуснал увеличаване на иска в частта за лихвите, в размер на 8 958, 22 лева.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адвокат А, която поддържа исковата молба. Претендира разноски и представя списък на същите.

Упълномощеният за ответника юрисконсулт оспорва иска, като изразява становище, че не са налице предпоставките на чл. 1 ЗОДОВ. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът намира исковата молба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД в настоящия състав, като съобрази заявените в исковата молба и в уточненията претенции, доводите на страните и доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното.

С Ревизионен акт № 20003728/09.05.2007 г., издаден от орган по приходите при ТД на Н. - С. са били установени задължения по ЗДДС (отм.) за „Г и Т Т. Н. Н.”, в резултат на отказан данъчен кредит по фактури, с които са документирани доставки с получател едноличния търговец. Преди издаването на РА, с Постановление, изх. № 452/28.03.2007 г. публичен изпълнител е постановил предварително обезпечаване на публичното държавно вземане, чрез налагане на запор върху банкови сметки. През м. 07.2007 г. задълженото лице погасило доброволно задълженията, в резултат на което, с Разпореждане, изх. № 1991/27.07.2007 г. публичен изпълнител е прекратил производството по принудително изпълнение. След подадена на 11.06.2007 г. жалба от търговеца срещу РА, с Решение № 1160/30.07.2008 г. решаващият административен орган – директорът на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. е обявил РА № 20003728/09.05.2007 г. за нищожен, на процесуално основание, без да изследва по същество наличието, респ. липсата на реални доставки по спорните фактури.

Гореизложените факти не пораждаат спор между страните по делото. От тези факти ищецът черпи основание, за да претендира имуществени вреди, изразяващи се в невърнатата от органите по приходите сума по РА, която доброволно е била внесена в бюджета. Твърди в исковата молба, че е полагал усилия за възстановяване на сумата, но такива доказателства не са налични по делото. Счита, че отговорността на административния орган за невърнатата сума следва да бъде ангажирана на основание чл. 17, ал. 6 ДОПК, вр. чл. 1 ЗОДОВ, предвид наличието на отменен РА, причинена вреда и пряка причинна връзка между този акт и вредата.

След анализа на доказателствата Съдът формира следните правни изводи по същество.

Така предявеният иск е неоснователен и недоказан.

Исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди – чл. 203, ал. 1, ал. 2 АПК. Чл. 1 ЗОДОВ постановява, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, респ., за да бъде доказана основателността на такъв иск задължително е необходимо наличието на следните предпоставки, които следва да са в кумулативна връзка, а именно: причинена вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината; незаконосъобразният акт, действието или бездействието да са при

или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието, и настъпилата вреда. Условие за допустимост на иска (чл. 204, ал. 1 АПК) е административният акт да бъде отменен по съответния ред. Както стана ясно, предмет на иска по настоящата молба е претенция, свързана с доброволно погасяване на установено с РА задължение, което, след отмяна на акта по реда на административното обжалване се е оказало недължимо платено. В ДОПК (Глава шестнадесета, раздел I – чл.чл. 128-132) е предвиден специален ред за възстановяване/прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство. Процедурата по възстановяване може да бъде инициирана писмено и от ревизираното лице, за което в специалния процесуален закон е предвиден конкретен срок и определени условия. Доказателства за такова искане, направено преди датата на завеждане на исковата молба не са представени от страна на ищеца в настоящото съдебно производство. Наличието на специален ред за възстановяване на недължимо платени публични задължения изключва прилага не реда за търсене на обезщетение, предвиден в чл. 17, ал. 6 ДОПК. Разпоредбата изрично препраща към ЗОДОВ, но по този ред е възможно да бъде търсена отговорност на Държавата за вреди, причинени от незаконосъобразни актове само тогава, когато увреденото лице не разполага с други правни способности за защита. В случая, действията на органите по приходите, послужили като основание да бъде издаден РА са били извършени в хода на редовно образувано ревизионно производство, за законосъобразното протичане на което законодателят е предвидил административен и съдебен контрол. Именно поради това и с оглед гарантиране на законосъобразното установяване на задължения за данъци и осигурителни вноски от една страна, както и на интересите на Държавата от друга, е предвидена специалната процедура за възстановяване и/или прихващане. В процесния случай, актът, с който са били установени задълженията е отменен на формално основание – неспазване на реда, установен в чл. 32 ДОПК. Липсват каквито и да било данни за незаконосъобразни, в смисъл на злоупотреба с права действия на органите по приходите, които да обосноват реализиране на отговорност за вреди. Дори да е установено неоснователно бездействие на административния орган или незаконосъобразен отказ да бъде върната доброволно внесена сума, това би представлявало неоснователно обогатяване на Държавата, за сметка на търговеца, защитата срещу което следва да бъде озъществена по общия исков ред.

Изложените съображения обосноват неоснователност на претенцията, предявена с исковата молба. Така очертаният изход на делото определя искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за основателно. Размерът му, съгласно чл. 8, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. следва да бъде определен на 1 279 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. чл. 203 – 205 АПК, Административен съд С. - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ изцяло, като неоснователен и недоказан предявеният от Н. Н. ГРИГОРОВА иск срещу Националната агенция за приходите, за претърпени имуществени вреди в размер на 32 487, 21 лева и лихви в размер на 8 958, 22 лева.

ОСЪЖДА Н. Н. Григорова – „Г и Т Т.”, Булстат: *, с адрес: гр. С., ж.к. „М”-3, блок 344, вход „4”, етаж 1, ап. 1 да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 279 лв. (хиляда двеста седемдесет и девет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: